

BOTIFLERISME A L'ESGLÉSIA VALENCIANA

Ja ho sabem, i per això ho celebrem. El 9 d'octubre de 1238, protagonitzat pel rei Jaume I i seguint la dinàmica històrica ja encetada, començarem a formar part de la cultura occidental i cristiana. Nasquérem a una forma distinta d'entendre la vida. Una nova cultura impregnava i orientava la política, la concepció religiosa de la vida i les relacions internacionals. Un dels botons de mostra més distintius ha estat i és el valencià, llengua que ens agermana amb els nostres veïns i les nostres veïnes del nord i de l'est insular.

D'aleshores ençà hem tingut èpoques esplendoroses en llengua i cultura, i decadències notòries. Els dos daltabaixos més desgraciats han estat el Decret de Nova Planta de 1707 i, recentment, la llarga nit franquista. Tanmateix la discutida Transició del 78 propicià la represa del valencià que, gràcies a l'impuls de moltes institucions i a la fidelitat del poble, torna a florir de bell nou com a tret distintiu dels valencians i les valencianes.

Tot i això, com a membres de l'Església de València hem de lamentar la nul·la predisposició que té aquesta institució envers el valencià. Ben bé podem afirmar que, de totes les institucions significatives del País Valencià, l'Església és la més refractària. Poca broma!

Els responsables d'aquesta desvalencianització han de ser conscients del que això comporta. Una Església que ignora el valencià, està afavorint que molta gent valenciana ignore l'Església i el que ella significa. Tot just, una auto-desqualificació i un greu pecat de manca d'inculturació.

Per tot plegat convidem ardentment els responsables eclesiàstics perquè revertesquen radicalment aquesta situació i propicien l'edició al valencià dels llibres litúrgics i dels catecismes. Alhora és imprescindible la formació i la competència lingüística dels candidats al ministeri sacerdotal, així com el reciclatge general del clergat.

Som un País que té una història, una cultura i una llengua que hem de conèixer, respectar, valorar i servir. Sense salvació humana no hi ha salvació cristiana. Convertim, doncs, el 9 d'Octubre en una data d'inflexió per tal que la llengua del poble valencià esdevinga llengua eclesiàstica.

València, octubre de 2018

Grup de Seglars i Rectors del Dissabte

BOTIFLERISMO EN LA IGLESIA VALENCIANA

Ya lo sabemos, y por eso lo celebramos. El 9 de octubre de 1238, protagonizado por el rey Jaume I y siguiendo la dinámica histórica ya iniciada, empezamos a formar parte de la cultura occidental y cristiana. Nacimos a una forma distinta de entender la vida. Una nueva cultura impregnaba y orientaba la política, la concepción religiosa de la vida y las relaciones internacionales. Uno de los botones de muestra más distintivos ha sido y es el valenciano, lengua que nos hermana con nuestros vecinos y nuestras vecinas del norte y del este insular.

Desde entonces hemos tenido épocas esplendorosas en lengua y cultura, y decadencias notorias. Los dos altibajos más desgraciados han sido el Decreto de Nueva Planta de 1707 y, recientemente, la larga noche franquista. No obstante, la discutida Transición del '78 propició la recuperación del valenciano que, gracias al impulso de muchas instituciones y a la fidelidad del pueblo, vuelve a florecer de nuevo como rasgo distintivo de los valencianos y las valencianas.

Sin embargo, como miembros de la Iglesia de València hemos de lamentar la nula predisposición que tiene esta institución hacia el valenciano. Al menos podemos afirmar que, de todas las instituciones significativas del País Valenciano, la Iglesia es la más refractaria ¡Menuda broma!

Los responsables de esta desvalencianización han de ser conscientes de lo que eso conlleva. Una Iglesia que ignora el valenciano, está favoreciendo que mucha gente valenciana ignore a la Iglesia y lo que ella significa. Sencillamente, una autodescalificación y un grave pecado de falta de inculturación.

Por todo ello invitamos ardientemente a los responsables eclesiásticos a revertir radicalmente esta situación y propiciar la edición en valenciano de los libros litúrgicos y de los catecismos. Al mismo tiempo es imprescindible la formación y la competencia lingüística de los candidatos al ministerio sacerdotal, así como el reciclaje general del clero.

Somos un País que tiene una historia, una cultura y una lengua que hemos de conocer, respetar, valorar y servir. Sin salvación humana no hay salvación cristiana. Convirtamos, pues, el 9 de Octubre en una fecha de inflexión para que la lengua del pueblo valenciano llegue a ser lengua eclesiástica.

València, octubre de 2018

Grup de Seglars i Rectors del Dissabte